

Els cavallers es fan 'selfies'

Besalú Medieval continua atraient milers de visitants, malgrat la proliferació de fires del mateix estil i del bon temps

El públic disfruta amb l'àmplia oferta d'espectacles i del decorat immillorable d'aquesta vila

Ballarines demostrant el seu art de la dansa del ventre, ahir a un Besalú Medieval ple a vessar de gent Foto: JOAN SABATER.

La fira Besalú Medieval està més que consolidada. Només calia fer un tomb ahir per la vila i deixar-se emportar per la riuada de gent que omplia a vessar els quatre carrers i tres places que té per immergir-se de cop i volta en el seu passat comtal. I mira que n'hi ha, de fires. I de medievals no diguem. Però la d'aquest poble garrotxí continua atraient milers de visitants cada any (entre vint mil i trenta mil, si no plou).

És tan genuïna que si véns per la carretera de Girona i Banyoles et fan aparcar en un camp de patates. Literal. Més d'un en aparcar feia la broma que en carregaria un sac quan tornés cap a casa. “És que som de ciutat”, es justificaven. Tampoc no calia, per dinar ja te'n trobaves de cuites i fregides a les guinguetes repartides pel poble i

que anunciaven: “Menú medieval”.

“Que en menjaven, de patates, fa milers d'anys els medievals?” “I botifarres amb mongetes?” “I sèpia a la planxa?” “I bistec amb seques?”, “I hummus?”... Això és el que té anar amb nens a una fira. I que aquesta sigui tan realista com –posem-hi– Port Aventura. I és que Besalú –com Calonge, Castelló d'Empúries, Hostalric...– no deixa de ser un parc temàtic els dies que dura aquesta celebració. Un parc temàtic amb el decorat immillorable, això sí. Perquè si d'una cosa pot presumir Besalú és de disposar d'uns elements patrimonials remarcables, com ara el pont Vell, el prat de Sant Pere, el Micvé i la sinagoga, entre d'altres. Però la història, a qui li importa la història aquests dies?

Anem, doncs, al xou, que, no ens enganyem, és el que atrau la majoria. Al Besalú Medieval, no hi falten els habituals espectacles espectaculars que animen la festa: justes en què els cavallers se les tenen per rebre el favor de les donzelles, falconers que fan voleiar les aus al seu plaer, abanderats (italians en aquest cas) que desfilen el seu art malabar, músics que toquen la gaita i ballarines que ens encanten amb el seu bon remenar. Que no en tenim prou, doncs també hi ha personatges itinerants pels carrers (algun de tan monstruós que pocs menuts s'hi acostaven); tallers d'arquers, flequers i ferrers; duels de mercenaris (?!); titelles; focs i pirotècnia, i fins i tot la cocció d'una vedella per cruspir-se-la durant un sopar medieval (això sí que deuria ser un espectacle!). Que el programa és més o menys calcat al que fan als altres pobles. És clar, però hi insistim, Besalú té el seu què. Que l'ambientació medieval ja no és el que era. Ho sabem, només calia veure alguns dels personatges medievals fent-se selfies.

Torrats per un sol que feia justícia (sobretot aquells qui no portàvem una gorra o un barret com cal), alguns en tornar cap a casa ens vam encomanar a repetir la visita a Besalú, però si pot ser millor a la tardor, sense la munió de gent d'aquests dies i apuntant-nos a alguna visita guiada. Perquè sí, a mi m'agrada la història.

Publicat a:

Font del document:

http://www.elpuntavui.cat/noticia/article/2-societat/5-societat/773164-els-cavallers-es-fan-selfies.html?piwik_campaign=rss&piwik_kwd=mecSocietat&utm_source=rss&utm_medium=mecSocietat&utm_campaign=rss